

Steagul ROSU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R.
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XL, NR. 9901

MIERCURI, 11 IULIE 1984

4 PAG. — 50 BANI

La Vulcan se pregătește un nou covor floral.
Foto: Șt. NEMECSEK

TĂRII, CÎT MAI MULT CĂRBUNE!

Patru decenii ale devenirii noastre

Ceferiștii, în primele rînduri

Ceferiștii de la stația C.F.R. Petroșani întimpină marile evenimente politice ale anului, cu importante depășiri la majoritatea indicatorilor economico-financiari. În cele șase luni care au trecut din acest an, au fost expediate în plus 7500 tone-mărfuri, iar timpul de staționare al vagoanelor aflate la încărcare-descărcare a fost redus cu 1,5 la sută. Tonajul brut pe fiecare tren de marfă a fost depășit cu 1,2 la sută, iar încărcătura statică, care reflectă utilizarea vagoanelor de marfă a fost depășită cu 1,6 la sută. Totodată viteza comercială a trenurilor de marfă a fost îmbunătățită cu 1,1 la sută. În primul semestru au mai fost reparate și redat pentru a fi încărcate 580 vagoane convenționale peste sarcinile de plan.

Cărbune peste plan

Colectivele întreprinderilor miniere din Valea Jiului raportează noi și însemnate succese în bătălia pentru a da țării cît mai mult cărbune în cinstea celei de a 40-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și a Congresului al XIII-lea al partidului. Importante cantități suplimentare de cărbune față de preliminarul zilei de 9 iulie au raportat minerii din brigăzile conduse de Ștefan Alba (I.M. Petrița), Gavrilă Mesaroș (I.M. Paroșeni), Grigore Mîndruș (I.M. Lonea) și Ștefan Karpi (I.M. Uricani). (V.S.)

Urgențe în investițiile anului 1984

Scadențe pe șantierul minei Lupeni Sud

Pe șantierul viitoarei incinte a întreprinderii miniere Lupeni Sud sînt concentrate însemnate mijloace materiale și umane pentru respectarea termenului de punere în funcțiune a primelor capacități de producție. Constructorii din cadrul brigăzii nr. 4 Lupeni a întreprinderii de antrepriză construcții și montaje miniere Petroșani depun eforturi sustinute pentru asigurarea fronturilor de montaj, pentru finalizarea lucrărilor de construcții prevăzute în planul fizic. Ca urmare, față de prevederi, la nivelul brigăzii nr. 4 Lupeni, după primul semestru de ac-

tivitate se înregistrează depășirea planului valoric cu mai bine de un milion de lei. La punctul de lucru „Incintă Lupeni Sud” s-au înregistrat lună de lună depășiri ale sarcinilor de plan. După cum ne-a informat tovarășul Nicolae Lragoș, șeful punctului de lucru „Incintă Lupeni Sud”, față de prevederile de plan pentru luna iunie s-a înregistrat o depășire valorică de circa 300 000 lei. La principalele obiective, lucrările se află în stadii normale de execuție, conform prevederilor înscrise în grafic.

După cum am constatat la fața locului, lucrările de construcții și montaje se desfășoară în ritm susținut. O atenție deosebită se acordă finalizării termenelor stabilite a obiectivelor de care depinde punerea în funcțiune a minei. La principalele obiective din

incintă: stația de compresoare, instalația puțului de extracție, tabloul de distribuție a energiei electrice, punctul de termoficare, se lucrează pe un front larg. A început să se înalțe schele instalației turnului de extracție. În paralel, formația condusă de Ioan Popa a instalat pe fundație mașina de extracție și a început dificila operație de centrare. La casa de mașini de extracție, zidarii din echipa condusă de Constantin Anofie execută ultimele tencuiri și lucrări de hidroizolații. Lucrările fundațiilor compresoarelor, turbocompresorului și viitoarei clădiri a punctului termic sînt efectuate de constructorii vestitelor și harnicelor formații de dulgheri și betoniști conduse de Toma Achiri-

Viorel STRAȘ

(Continuare în pag. a 2-a)

La U.E. Paroșeni

AMPLE LUCRĂRI DE REPARAȚII ȘI MODERNIZARI

La Uzina electrică Paroșeni au fost demarate și se află în plină desfășurare lucrările de revizii și reparații capitale la principalele capacități de producție. Concomitent cu aceste lucrări se execută și operații de modernizare. La cazanul nr. 1 sînt în curs de înlocuire morile de cărbune și electrofiltrele, iar la cazanele nr. 4 și 5 sînt reparate structurile de rezistență și sînt în curs de înlocuire economizoarele și încălzitoarele de aer, precum și o parte din țevile schimbătoare de căldură ale focarului.

La turbina nr. 4 de la grupul de 150 MW se va moderniza sistemul de excitație prin punerea în funcțiune a excitatricei proprii de înaltă frecvență. Montarea acesteia constituie o premieră pentru acest turboagregat și asigură mărirea gradului de siguranță în funcționare și totodată duce la economisirea unor însemnate cantități de energie electrică. Și la turbina nr. 2 au fost executate lucrări de revizii și reparații. Concret, la această turbină au fost înlocuite miezul magnetic și a bobinajului statoric al generatorului, au fost reparate și celelalte agregate care aparțin de aceasta, urmînd ca în data de 10 iulie să

Gheorghe BOTEA

(Continuare în pag. a 2-a)

OAMENI ȘI DESTINE

în anii împlinirilor socialiste

„În minerit, valoarea omului are o unitate de măsură mai precisă ca oriunde”

— De brigada lui Ion Nicolae se vorbește la Uricani ca despre formația cu cea mai înaltă productivitate din abatajele camerei ale minei. Productivitatea de 10, 11 și chiar de peste 11 tone de cărbune pe post este temelia depășirilor constante ale brigăzii, ale celor peste 1000 tone cărbune extrase suplimentar pe semestrul I. Și aceasta într-un abataj „clasic”, tradițional, un abataj cameră unde cărbunele se extrage cu prețul confruntării directe a omului cu stratul de cărbune. Mai simplu spus, cu prețul dăruirii și priceperii mineresti. Este de acord brigadierul Ion Nicolae?

— Mai simplu, aș spune, cu prețul muncii cinstitute, responsabile...

— De ce să-i zicem „muncă cinstită”, de ce nu pur și simplu muncă?

— Pentru că, după părerea mea, în mîna muncii definește mai bine valoarea omului și are o unitate de măsură mai precisă decît în oricare altă parte — tona de cărbune. Prin tona de cărbune totul se măsoară exact, precis — competența, puterea, responsabilitatea și, mai ales, cinstea, inclusiv cinstea omului față de el însuși. De aceea îmi place să-i zic muncii — muncă cinstită. Într-un abataj cameră în fața stratului, cu picamerul, perforatorul în mînă, nu te poți codi... Vorbele nu

Ioan DUBEK

(Continuare în pag. a 2-a)

Drumurile publice —

în pas cu dezvoltarea urbanistică

Ca și în alte domenii ale vieții noastre economico-sociale, amprenta transformărilor innoitoare înfăptuite după mărețul act de la 23 August, a fost imprimată și modernizarea și sistematizarea șoselelor și podurilor din toate localitățile Văii Jiului. Drumuri moderne ne leagă, de asemenea, de reședința județului și județele limitrofe, de întreaga țară. Pentru această înălțare a stării drumurilor au fost necesare foarte multe eforturi umane și materiale pe care numai orinduirea noastră socialistă a fost capabilă să le destineze modernizării drumurilor, al căror rol în dezvoltarea întregii economii naționale și în elevarea nivelului de viață al oamenilor muncii este bine cunoscut. Este de aceea bine ca noi, cei mai în vîrstă, să ne amintim și să le spunem celor tineri că nu a fost întotdeauna așa, că marginea de sud a Petroșaniului și capătul pavaului era înainte de 23 August în dreptul actualei patiserii „Mignon”, iar în Nord — Piața Victoriei nu arăta așa. Mai încolo, pînă la Deva și pînă la Tg. Jiu, nu mai era cunoscut asfaltul. Să ne amintim de curbele în pantă, deosebit de dificile de trecut, îndeosebi iarna și primăvara dintre Ohaba și Ciopeia, e-

liminate prin construirea marelui viaduct de la Ciopeia, de panta deosebit de grea de la Crivadia — Merișor, de asemenea, eliminată prin viaductul cu același nume, de calvarul pe care-l implica traversarea uliței Cătănăești din Iscroni și întregul traseu pînă la Lupeni, de întreprinderile de circulație, uneori de săptămîni de zile, pe care le ascundea străbaterea defileului Jiului. În cei 40 de ani care au trecut de la cruciala zi de 23 August 1944 am parcurs un drum de evident

liminate prin construirea marelui viaduct de la Ciopeia, de panta deosebit de grea de la Crivadia — Merișor, de asemenea, eliminată prin viaductul cu același nume, de calvarul pe care-l implica traversarea uliței Cătănăești din Iscroni și întregul traseu pînă la Lupeni, de întreprinderile de circulație, uneori de săptămîni de zile, pe care le ascundea străbaterea defileului Jiului. În cei 40 de ani care au trecut de la cruciala zi de 23 August 1944 am parcurs un drum de evident

Toma ȚĂȚARCA

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

- Premieră teatrală „CIUTA”
- Pornind de la o sesizare
- Vă informăm

(In pagina a 2-a)

- Evocări — 160 de ani de la nașterea lui Avram Iancu
- Rubrica „Fără supărare”

(In pagina a 3-a)

Evocări Un înflăcărat luptător pentru libertate națională

Democrat-revoluționar român, unul dintre conducătorii de frunte ai revoluției de la 1848-1849 din Transilvania, intelectual cu vederi înaintate, Avram Iancu a văzut lumina zilei la „vremea ciresilor”, acum 160 de ani, la Vidra de Sus, într-o familie de oameni vrednici și bine văzuți în acel ținut din „Țara moșilor”. După terminarea școlii primare (urmată la Vidra și Cîmpeni), tânărul A. Iancu urmează cursurile gimnaziale la Zlatna, absolvindu-le cu calificative excepționale. Din 1841 își continuă studiile la Liceul din Cluj, unde spiritul noilor idei de reforme politice, vehiculate pe atunci în Europa, nu era zăvorât, dimpotrivă. După absolvirea cursurilor liceale, A. Iancu urmează, din 1844, studiile academice de drept din același oraș, fiind coleg cu Al. Papu Ilarian (viitor cartular și om politic), Ilie Măcelariu (viitor om politic), Nic. Popea etc.

Terminând cursurile universitare, A. Iancu pleacă la Tg. Mureș unde se face stagiul de „cancelist” (practicant de avocat) în vederea obținerii diplomei de avocat. Locuința lui devine în curând loc de întâlnire a tineretului român, a membrilor asociației pentru cunoașterea culturii naționale, însoțite de idei politice comune, având ca promotori pe A. Iancu, Papu Ilarian, Samuil Poruțiu, Valul revoluționar pașoptist al „primăverii popoarelor” creștea necontenit. Imperiul habsburgic era în fierbere. La 6 aprilie 1848, la Cîmpeni, Avram Iancu anunță pe moșii veniți acolo de prin satele marginase să se pregătească pentru adunarea națională de la Blaj, unde Iancu va sosi în fruntea celor 10 000 de moși organizați în cete, disciplinați pe tot parcursul celor 3 zile istorice (3-5/15-17 mai). Cei peste 40 000 de partici-

panți s-au așezat, la comanda lui Iancu, într-un careu în formă de stea, care lăsa cărări de pătrundere, precum razele, spre centrul unde se afla conducătorii adunării (A. Șaguna, S. Bărnățiu, G. Barițiu, A.T. Laurian ș.a.) După înflăcăratul discurs rostit de Simion Bărnățiu („...Națiunea romană dă știre naționaliștilor (naționalităților) conlocuitoare, că voind să se constituie și organizeze pe temelii naționale, n-are cuget dușman în contra altor națiuni, ci voiește drept egal pentru toate.”), A.T. Laurian prezintă cele 16 puncte ale petițiunii naționale (Națiunea romană pretindea — între altele — independența națională, reprezentanți în dieta țării, în proporție cu numărul său; dregătorii săi în toate ramurile administrative, judecătorești și militare; folosirea limbii române în

160 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI AVRAM IANCU

legislație și administrație, și în diferitele școli; desființarea neîntârziată a iobăgiei, fără nici o despăgubire din partea țărănilor iobagi, desființarea dijmei; libertatea tiparului și a adunărilor etc. Punctul de vedere al lui A. Iancu, exprimat la o consfătuire cu fruntașii moșilor, la Cîmpeni, după adunarea de la Blaj, era acela că dacă dieta clujeană nu va vota desfiin-

țarea iobăgiei (așa cum se făcuse în Ungaria), atunci țărănimea transilvăneană va trebui să-și obțină libertatea „cu lanca lui Horia”. Așa cum era de așteptat, dieta din Cluj, la finele lunii mai 1848, neluând în considerare cererea românilor, votează, fără vreun temelii legal, unirea Transilvaniei cu Ungaria, legea fiind apoi sancționată de împăratul habsburgic. Românii transilvăneni trebuiau să-și „croiască o altă soartă”, fiind deci, sub conducerea lui A. Iancu, gata de luptă.

Incepând din toamna anului 1848, munții Apuseni devin o veritabilă cetate revoluționară, iar Iancu — un simbol al luptei pentru libertate socială și națională. Vreme de un an (până în primăvara lui 1849), „Țara moșilor” nu mai avea nici administrație austriacă și nici maghiară, iar Cîmpeni devinise cartierul general al lui A. Iancu, unde se sfătuia cu căpitanii săi, în ajunul principalelor bătălii (Abrud, Fântânele etc.), unde primea vești prin ștafete, unde au stat citva timp o serie de revoluționari refugiați din Țara Românească (N. Bălcescu, Cezar Bolliac, Al. Goleșcu-Albu, Barbu Icovescu etc.).

Impotriva lui A. Iancu s-au urzit felurite intrigi, unele pornite de la căpeteniile habsburgice suspuse, cu scopul evident de a-l discreditat pe conducătorul moșilor. După 13 august 1849, când revoluția maghiară a fost înfrântă (de forțele reacțiunii coalizate), când nici revoluția română n-a mai putut continua, Iancu a îndurat ofense, bătăi, umiliri și închiisoare. Nedreptățile îndurate în continuare, de moși, îl amărăsc și îl revoltă. Suferințele îndurate în continuare, de moși, îl amărăsc și îl revoltă. Suferințele îndurate în continuare, de moși, îl amărăsc și îl revoltă. Suferințele îndurate în continuare, de moși, îl amărăsc și îl revoltă.

Anul 1872 a încheiat soarta tragică, zbuciumată a acestui „martir al libertății naționale”. A închis ochii pentru totdeauna la 10 septembrie, în casa unui brutar din Baia de Criș, și a fost înmormântat la Tebea, lângă Gorunul lui Horea.

Prof. D. PELIGRAD

Drumurile publice — în pas cu dezvoltarea urbanistică

(Urmare din pag. 1)

progres și în rețeaua legăturilor dintre localitățile țării, ca de altfel în toate domeniile vieții noastre economico-sociale.

Revenind în actualitatea din Valea Jiului în acest important domeniu, constatăm cu satisfacție fapte de o perspectivă și continuitate fără precedent. În partea de Nord a municipiului, sectorul Petroșani din cadrul Întreprinderii județene de drumuri și poduri, condus de maestrul principal Ion David — un om cu vastă experiență în domeniu — conturează un nou tronson cu o lungime de 460 de metri, pornit de dincolo de intrarea la Întreprinderea de utilaj minier, până în Piața Victoriei, al bulevardului Republicii. „Este vorba de un drum urban cu patru benzi de circulație, despărțite de o peluză. La sfârșitul a două luni și jumătate, din cele 6 luni în care trebuie să realizăm lucrarea, am atins stadiul de 50 la sută. Echipetele de constructori de drumuri conduse de Petru și Gheorghe Panduru sînt sprijinite de utilaje de mare randament conduse de mecanicul Florin Luca, și șoferii Ioan Vasile și Aurel Sabără. Am fixat bordurile la marginile benzilor, am pregătit terasamentul în care am încorporat peste 17 000 tone de balast, în câteva zile

trecem la turnarea betonului” — ne spunea șeful sectorului. În Sud, formația de lucru condusă de „Nicolae Stoica din cadrul E.G.C.L. Petroșani realizează ceea ce în documente se cheamă supralărgirea porțiunii de șosea de la complexul comercial Parîngul până la piața nouă din cartierul Aeroport. Și aici se apropie de final fixarea bordurilor la marginile porțiunilor excavate și balastate, se transportă și se așterne piață spartă, se cilindrează, pregătindu-se totul în vederea asfaltării întregii suprafețe carosabile, fără devierea sau întreruperea circulației diurne. În ultimii ani au fost date în folosință la Dărănești și Livezeni poduri cu patru benzi de circulație. În vest, la Vulcan, a fost realizat Bulevardul Victoriei, la Lupeni un prim tronson din Bulevardul Păcii și o nouă variantă de tranzitare a orașului, iar de dincolo de Cîmpu lui Neag, spre Lupeni „vin” oamenii formației de mixturi asfaltice de la Livezeni cu betonarea drumului până la Lupeni.

Am construit multe și moderne drumuri și poduri în cele patru decenii. Continuăm această vastă operă pentru că dezvoltarea economică și urbană a municipiului impune, pentru că noi, locuitorii Văii Jiului dorim și trebuie să circulăm în condiții cit mai bune.

Concursul formațiilor civile de pompieri

Faza zonală de la Lupeni

Zilele trecute, cinci mașini speciale s-au îndreptat spre stadionul grupului școlar din Lupeni, loc la care am ajuns tocmai fiind cele opt formații civile de pompieri se alinau spre a sări „în focul” concursului profesional al pompierilor civili, faza zonală.

Nu apucasem să-l salut pe conducătorul acestei întreceri, maiorul Gheorghe Marcu, de la Grupul județean de pom-

pieri, fiind arbitru principal, plut. adj. Ion Mocioacă, dădu startul primilor concurenți. Doar după terminarea primei probe am realizat, cîte lucruri pot face pompierii civili bine pregătiți în 50 de secunde: echipare la comandă, trecerea peste două garduri și un șant, o bîrnă și nelipsita capcană (tunelul ce trebuie străbătut țirîș), toate acestea în viteză. Trei ore a durat con-

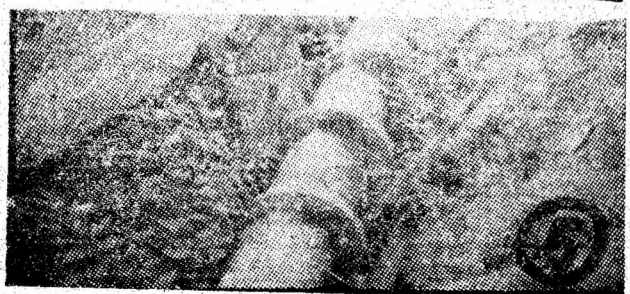
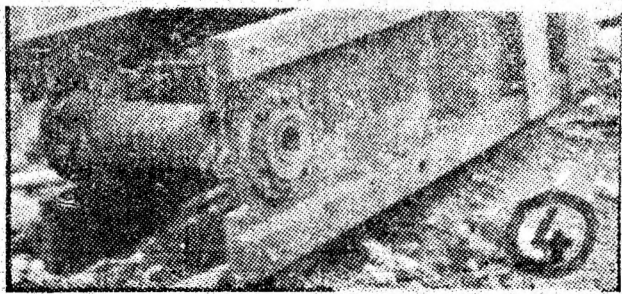
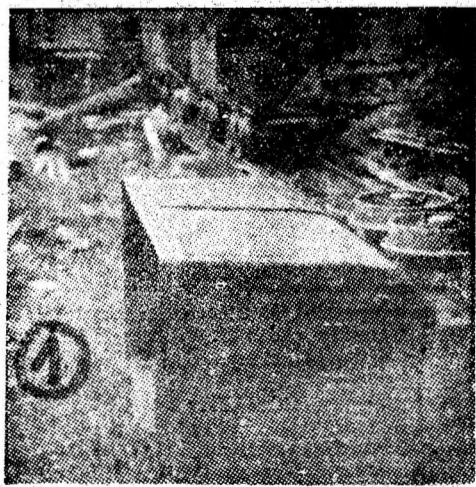
cursul; trei ore în care pregătirea temeinică, eficiența în acțiune și spiritul de echipă, au fost „starurile” concursului. Cîștigătorii: I.M. Lupeni — 328 puncte, „Viscoza” Lupeni — 314 p și Întreprinderea minieră Vulcan — 307 p. tuturor felicitări și cît mai puține evenimente nedorite!

Cristian MANEA,
cenaclul literar „Orfeu”
Vulcan

Blocuri noi în zona centrului civic al Petrișului. Foto: Șt. NEMECSEK

FĂRĂ SUPĂRARE!

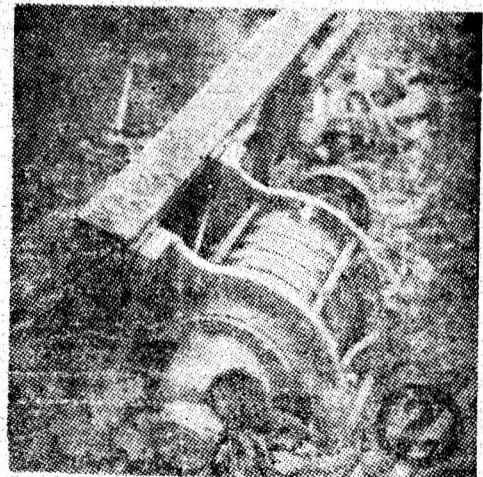
De curînd, la mina Bărbăteni, aparatul de fotografiat a immortalizat pe peliculă cîteva dovezi care atestă că cei ce sînt puși să gospodărească cu chibzuință utilajele și valorile materiale cu care este dotată mina au încă serioase rezerve pentru o activitate mai bună. Imaginile foto, care însoțesc ancheta noastră, dovedesc fără putință de tăgadă că — încă — la mina Bărbăteni risipa încolțește la adăpostul nepăsării pe care unii cu retribuții bune și responsabilități concrete o manifestă față de banii statului.

La capătul drumului de acces spre fosta haldă, un veritabil „cimilit” de vagonete include pur și simplu drumul (foto 1). Tot aici o pompă centrifugă își așteaptă sfârșitul, aruncată cu postament cu tot (foto 2). În depozitul de lemne, nu numai că drumul de ac-

ces „este sublim, dar... lipsește cu desăvîrșire”, însă e și un haos de nedescris: armături TH amestecate cu lemn de mină, tot felul de piese metalice căroră le-ar sta bine sub un acoperiș, încrețite cu stoicism să reziste... intemperiiilor vremii (foto 3). Să ne întoarcem însă la vechea haldă. După ce intermediat la intrare un cap de acțiune TR ne demonstrează că acum el mai este bun doar la... fier vechi (? — foto 4), întîlnim cel mai elocvent exemplu de risipă pe care nici măcar nu l-am fi visat: într-o viraogă, acoperită pe jumătate de buruieni, zace o foreză... nou-nouată !!!

Ne oprim aici, în prezentarea neglijenței și risipi de la I.M. Bărbăteni. Așteptăm răspuns.

Foto anchetă realizată de Alexandru TĂTAR

La I. M. Bărbăteni Risipa încolțește la adăpostul nepăsării față de banii statului

